

विदुरः पांडवानां विचेष्टितं सत्यं कृष्णं प्रति अपृच्छदित्यन्वयः सार्धं श्लोक एकं वाक्यं अपृच्छदिति पूर्वस्मादनुकल्प्यते प्रीयमाणस्येत्यादिषष्ठ्यो द्वितीयार्थः ॥ २६ ॥ २७ ॥ इति उद्योगपर्वणि नैलकंठी
ये भारतभावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ प्रियं राज्यादि सुखं भोगोत्थ आल्हादः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥

॥ ९६ ॥

प्रीयमाणस्य सुहृदो विदुरो बुद्धिसत्तमः ॥ धर्मार्थनित्यस्य सतोगतरोषस्य धीमतः ॥ २६ ॥ तस्य सर्वसविस्तारं पांडवानां विचेष्टितं ॥ क्षत्रराचष्टदाशार्हः सर्वप्र
त्यक्षदर्शिवान् ॥ २७ ॥ इति श्रीम. उद्योगप. भगवद्गीतानप. धृतराष्ट्रगृहप्रवेशपूर्वकं श्रीकृष्णस्य विदुरगृहप्रवेशे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥
वैशंपायन उवाच अथोपगम्य विदुरमपराद्धे जनार्दनः ॥ पितृष्वसारं सपृथामभ्यगच्छदरिंदमः ॥ १ ॥ साहस्रवारं कृष्णमायांतं प्रसन्नादित्यवर्चसं ॥ कंठे गृही
त्वा प्राक्रोशस्मरंती तनयान् पृथा ॥ २ ॥ तेषां सत्ववतां मध्ये गोविंदं सहचारिणं ॥ चिरस्य दृष्ट्वा वाष्णं यं बाष्पमाहारयत् पृथा ॥ ३ ॥ सा ब्रवीत्कृष्णमासीनं कृताति
थ्यं युधां पतिं ॥ बाष्पगद्गदं पूर्णेन मुखेन परिश्रुष्यता ॥ ४ ॥ ये ते बाल्यास्त्रभृत्येव गुरुशुश्रूषणे रताः ॥ परस्परस्य सुहृदः संमताः समचेतसः ॥ निकृत्याभ्रं शितारा
ज्याज्जनार्हानिर्जनंगताः ॥ ५ ॥ विनीतक्रोधहर्षाश्च ब्रह्मण्याः सत्यवादिनः ॥ त्यक्त्वा प्रियसुखे पार्थारुदतीमपहाय मां ॥ ६ ॥ अहर्षुश्च वनं यांतः समूलं हृदयं म
म ॥ अतदर्हामहात्मानः कथं केशव पांडवाः ॥ ७ ॥ ऊषुर्महावने तातं सिंहव्याघ्रगजाकुले ॥ बालाविहीनाः पित्रा ते मया सततलालिताः ॥ ८ ॥ अपश्यंतश्च पितरौ
कथमुषुर्महावने ॥ शंखदुंदुभिनिर्घोषैर्मृदंगैर्वेणुनिःस्वनैः ॥ ९ ॥ पांडवाः समबोध्यंत बाल्यास्त्रभृतिकेशव ॥ ये स्मवारणशब्देन हयानां हे पितेन च ॥ १० ॥ रथने
मिनिनादैश्च व्यबोध्यंत तदा गृहे ॥ शंखभेरीनिनादेन वेणुवीणानुनादिना ॥ ११ ॥ पुण्याहघोषमिश्रेण पूज्यमाना द्विजातिभिः ॥ वस्त्रैरत्नैरलंकारैः पूजयंतो द्विज
न्मनः ॥ १२ ॥ गीर्भिर्मंगलयुक्ताभिर्ब्राह्मणानां महात्मनां ॥ अर्चितैरर्चनाहैश्च स्तुवद्भिरभिनंदिताः ॥ १३ ॥ प्रासादाग्रेष्वबोध्यंत रांकवाजिनशायिनः ॥ क्रूरं च
निनदं श्रुत्वा श्वापदानां महावने ॥ १४ ॥ न स्मोपयांति निद्रांति न तदर्हा जनार्दन ॥ भेरीमृदंगनिनदैः शंखवैणवनिःस्वनैः ॥ १५ ॥ स्त्रीणां गीतनिनादैश्च मधुरैर्मधु
सूदन ॥ बंदिमागधसूतैश्च स्तुवद्भिर्बोधिताः कथं ॥ १६ ॥ महावनेष्वबोध्यंत श्वापदानां रुतेन च ॥ क्रीमान्सत्यधृतिर्दातो भूतानां मनुकं पिता ॥ १७ ॥ कामद्वेषौ
वशेरुत्वा सतां वर्तमानुवर्तते ॥ अंबरीषस्य मां धातुर्ययाते न दुषस्य च ॥ १८ ॥ भरतस्य दिलीपस्य शिवेरौशीनरस्य च ॥ राजर्षीणां पुराणानां धुरंधत्ते दुरुद्धहां ॥ १९ ॥
शीलवृत्तोपसंपन्नो धर्मज्ञः सत्यसंगरः ॥ राजा सर्वगुणोपेतस्त्रैलोक्यस्यापि यो भवेत् ॥ २० ॥ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ धुरंभारं ॥ १९ ॥ २० ॥